

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สารสนเทศซึ่งหมายรวมถึง ข่าวสาร ข้อมูลนานาประการ ความรู้ ความรู้สึกนึกคิด ข้อเท็จจริง ประสบการณ์รวมถึงจินตนาการของมนุษย์ซึ่งมีการจัดการแล้วบันทึกลงในสื่อหรือวัสดุสารสนเทศรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง (คณาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543, หน้า 4) และเป็นปัจจัยสำคัญของโลกปัจจุบัน ในการกำหนดแนวทางพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนา มนุษย์และสังคมในทุกระดับ สังคมที่ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการกระจายและ การใช้สารสนเทศ ซึ่งเรียกว่าสังคมสารสนเทศ (information society) นั้น เป็นสังคมที่เจริญก้าวหน้า ทั้งในทางอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการพัฒนาของประเทศ (แม้นมาส ซวลิต, 2532, หน้า 11) สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตของโลกธุรกิจ มีการแข่งขันกันสูงขึ้นทั้ง ภายในและภายนอกประเทศ อันเป็นผลมาจากการที่สังคมโลกแคบลงด้วยการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็ว แม่นยำ การที่ตลาดการค้าเปิดกว้างและเสรีมากขึ้น (วีรเวช ศุภวัฒน์, 2540, หน้า 136-138) จะเห็น ได้ว่าสารสนเทศมีส่วนสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการวางแผนและนโยบายพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เป็น แนวทางในการแก้ไขปัญหาในด้านธุรกิจ ติดตามความเจริญก้าวหน้าและเป็นตัวกำหนดทิศทางด้าน เทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลกในวงการธุรกิจ ซึ่งในปัจจุบันถ้าประเทศใดสามารถ ครอบครองเทคโนโลยีได้มากจะเป็นประเทศที่มีการพัฒนาได้รวดเร็ว จึงมีการแข่งขันในธุรกิจสารสนเทศ มากยิ่งขึ้น จะเห็นได้จากการพัฒนาของประเทศสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และญี่ปุ่น เป็นต้น ความเคลื่อนไหวด้านเศรษฐกิจทั่วทุกมุมโลกเป็นเรื่องที่ทุกประเทศต้องติดตามความคืบหน้า เพราะตลาดธุรกิจต้องมีการร่วมลงทุน และขยายตลาดสู่ภายนอก องค์กรและต่างประเทศ สารสนเทศ จึงมีความจำเป็นในด้านธุรกิจโดยเฉพาะสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นพื้นฐานของ ภาคธุรกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ขนาดย่อม

ความสำคัญของแหล่งทรัพยากรสารสนเทศ เป็นสถานที่จัดเก็บสะสมทรัพยากรสารสนเทศไว้ เพื่อให้บริการ โดยที่ผู้ใช้สามารถเลือกใช้ทรัพยากรสารสนเทศได้ตามความต้องการ แหล่งทรัพยากร

สารสนเทศมีการจัดแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ ห้องสมุด สถาบันบริการสนเทศที่เรียกชื่ออื่น ๆ นักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญ และช่างงานคอมพิวเตอร์ (สุกานดา ดีโพธิ์กลาง, 2542, หน้า 30)

แหล่งสารสนเทศภาคธุรกิจจะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ แหล่งสารสนเทศภายในองค์กรและแหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร ทั้งที่เป็นแหล่งบุคคล สื่อ และสถาบัน (Choo, 1995, pp. 101-102) ดังนั้นแหล่งสารสนเทศมีอิทธิพลหรือส่งผลกระทบต่อความอยู่รอด ความเจริญเติบโต หรือความล้มเหลวขององค์กร ภาคธุรกิจจะต้องใช้แหล่งสารสนเทศในการกำหนดโอกาสหรือช่วงทางทางธุรกิจ การวิเคราะห์ความเสี่ยงใด ๆ ทางธุรกิจ ตลอดจนการพัฒนาวิธีการที่จะใช้ในการแข่งขันด้านผลประโยชน์จากโอกาสที่เปิดกว้าง หรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต แหล่งสารสนเทศจึงนับได้ว่าเป็นตัวกำหนดที่สำคัญต่ออนาคตความเป็นไปขององค์กรโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้ องค์กรธุรกิจหรืออุตสาหกรรมต้องอยู่ภายใต้ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย รวดเร็ว และมีเงื่อนไขต่าง ๆ สลับซับซ้อนมากขึ้นมีผลทำให้ภาคธุรกิจต้องเผชิญกับสารสนเทศต่าง ๆ ซึ่งต้องนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม (ธงชัย สันติวงษ์, 2538, หน้า 119)

ฉะนั้นสารสนเทศมีประโยชน์ต่อภาคธุรกิจ และทำให้ภาคธุรกิจดำเนินต่อไปได้อย่างมีศักยภาพด้านการขยายตลาด หรือการวิเคราะห์และประเมินผล ซึ่งเป็นการเพิ่มผลงานด้านธุรกิจ เพื่อแสวงหาผลกำไร เป็นการพัฒนากำลังคนให้มีความสามารถ เพิ่มประสิทธิภาพให้กับการทำงาน ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพ เป็นการเปิดโลกกว้างสู่การพัฒนาภาคธุรกิจสู่ภายนอก และพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความเจริญก้าวหน้า ทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว

จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่มีการขยายตัวในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญในด้านอุตสาหกรรมของภาคตะวันออก อันสืบเนื่องมาจากโครงการอีสเทิร์นซีบอร์ด มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านขนส่งคมนาคม ด้านสาธารณูปโภค ล้วนเป็นปัจจัยให้จังหวัดชลบุรีมีความพร้อมในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมทั้งสิ้น

จากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยพบว่าไม่มีงานวิจัยที่กล่าวถึงแหล่งทรัพยากรสารสนเทศของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม โดยตรงมีแต่กล่าวถึงความต้องการทรัพยากรสารสนเทศ ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยดังนี้ สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น (2530) ได้สำรวจการใช้บริการของสมาคมฯ ในด้านความต้องการข่าวสารข้อมูลอุตสาหกรรมโดยแบ่งเป็น 3 หมวด กล่าวคือ หมวดเศรษฐกิจอุตสาหกรรม หมวดบริการและการจัดการ และหมวดเทคโนโลยี จากการสำรวจพบว่าประเภทของข้อมูลอุตสาหกรรมต้องการมากที่สุดคือข้อมูลทางด้านเทคโนโลยี รองลงไปคือข้อมูลทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และข้อมูลทางการบริหารและการจัดการ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีความต้องการมากกว่าอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก อัครพร สุทธิบุญชร (2534) ได้ศึกษาเรื่อง

ความต้องการและการใช้สารสนเทศของผู้ปฏิบัติงานทางด้านเทคนิค บริษัทปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด พบว่าผู้ปฏิบัติงานใช้สารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานและได้รับประโยชน์ด้านการปฏิบัติงานมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสาทิพย์ ธรรมชีวีวงศ์ (2541) ศึกษาความต้องการสารสนเทศภายนอกองค์กรและการใช้แหล่งสารสนเทศของผู้บริหารระดับกลางของอุตสาหกรรมสื่อสารและสิ่งพิมพ์ พบว่าผู้บริหารระดับกลางมีความต้องการสารสนเทศภายนอกองค์กรทุกด้านในระดับมาก โดยต้องการสารสนเทศด้านเศรษฐกิจมากที่สุด แหล่งสารสนเทศที่ใช้ในระดับมาก คือแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล แหล่งข้อมูลย่อยที่พอใจมากที่สุด ได้แก่วิทยุและโทรทัศน์ ส่วนสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น (2530) พบว่า รูปแบบของข้อมูลที่ภาคอุตสาหกรรมต้องการคือ วารสารวิชาการเฉพาะ ข่าวความเคลื่อนไหวในวงการอุตสาหกรรม หนังสือคู่มือแหล่งซื้อขายทางเทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ บัณฑเทศ (2532) ศึกษาแหล่งสารสนเทศทางอุตสาหกรรมในกรุงเทพมหานคร ในด้านการตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรม ซึ่งต้องการข้อมูลที่หลากหลายในเรื่องกระบวนการผลิต เทคโนโลยี เศรษฐกิจการลงทุน การบริหารและการจัดการ ตลาดสารสนเทศต่าง ๆ การวิจัยพบว่าแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ มีการจัดเก็บสารสนเทศที่อุตสาหกรรมต้องการ แต่ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ใช้ทราบ และแหล่งสารสนเทศส่วนมากให้บริการเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ด้านความร่วมมือระหว่างแหล่งสารสนเทศ และบุคลากร ผู้ให้บริการยังไม่มีนโยบาย ที่จะให้บริการกับองค์กรธุรกิจ และอุตสาหกรรมโดยตรง สอดคล้องกับงานวิจัยของวัฒนา ณ ระนอง (2533) ผลการวิจัย สรุปว่า หน่วยงานที่มีบทบาทในการกระจายข้อมูล และบริการข้อมูล เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วมีประเภทและรูปแบบของข้อมูลที่จำเป็น สำหรับการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมค่อนข้างครบถ้วน แต่ระดับการบริการ และการเข้าถึงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ยังไม่สูงนักสำหรับหน่วยงานเอกชนมักจำกัดการให้บริการเฉพาะสมาชิก

จากการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าแหล่งทรัพยากรสารสนเทศของผู้ประกอบการมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือผู้ประกอบการมีความต้องการทรัพยากรด้านการตลาด เศรษฐกิจ การเงิน การผลิต เทคโนโลยี การบริหารและการจัดการ แต่ข้อมูลส่วนใหญ่ได้จากแหล่งทรัพยากรสารสนเทศภายนอกองค์กร และแหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวไม่ได้กล่าวถึงแหล่งทรัพยากรสารสนเทศภายในองค์กรและการตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ หน่วยงานที่ให้บริการข้อมูลภายนอกองค์กรไม่มีข้อมูลที่ตรงความต้องการ ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ใช้ทราบ ไม่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และแหล่งสารสนเทศส่วนมากให้บริการเฉพาะกลุ่มเท่านั้น จำกัดการให้บริการเฉพาะสมาชิก ขาดความร่วมมือระหว่างแหล่งสารสนเทศและบุคลากร ผู้ให้บริการยังไม่มีนโยบายที่จะให้บริการกับองค์กรธุรกิจและอุตสาหกรรมโดยตรง

นอกจากทรัพยากรสารสนเทศที่มีให้บริการภายในส่วนงานของผู้ประกอบการต่าง ๆ ในการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จครบวงจร (one stop service) ให้บริการข้อมูลที่ทันสมัย เพื่อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม นักลงทุน นักธุรกิจ และผู้ที่ต้องการค้นคว้าหาข้อมูล เป็นศูนย์รวมข่าวสาร ข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับการนิคมอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ สถานภาพ ที่ตั้ง จำนวนโรงงานการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ เป็นศูนย์รวมข้อมูลด้านการลงทุน แหล่งเงินทุน ให้คำปรึกษาด้านการลงทุน การตลาด เป็นศูนย์บริการด้านการให้การขออนุมัติใช้ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม การขออนุมัติปลูกสร้างโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม การขออนุมัติประกอบกิจการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2544)

ปัจจุบันในส่วนภาครัฐบาลและภาคเอกชนได้จัดรวบรวมข้อมูลภาคธุรกิจบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น The Source of Dynamic Engineering Information in Thailand มีการรวบรวมข้อมูลภาคธุรกิจในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทยแบ่งตามพื้นที่ท้องถิ่นในภูมิภาคของประเทศไทย ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ รูปแบบการจัดเก็บแสดงรายชื่อผู้ประกอบการต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรม และที่ตั้ง มิได้แนะนำข้อมูลด้านต่าง ๆ ภายในของผู้ประกอบการ และทรัพยากรสารสนเทศภายในที่จะนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันกับองค์กรอื่น ๆ ส่วนภาครัฐบาลมีการจัดเก็บข้อมูลโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยแบ่งเป็นนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในประเทศไทย มีเนื้อหาด้าน ชื่อบริษัทประเภทอุตสาหกรรม ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เบอร์โทรสาร ข้อมูลเป็นภาษาไทย แสดงรายการในรูปของตาราง มีรายชื่อผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมเพียง 2-5 รายการเท่านั้น ซึ่งรายละเอียดของผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ ยังไม่มีรายละเอียดในเว็บเพจ

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่ให้บริการของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับหน่วยงานหรือส่วนงานซึ่งทำหน้าที่จัดเก็บและให้บริการข้อมูลข่าวสาร การแสวงหาแหล่งข้อมูลข่าวสาร ผู้ดูแลรับผิดชอบบริการสารสนเทศ ระบบการจัดเก็บข้อมูลในแหล่งสารสนเทศ เป็นต้น และข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี เช่น รายชื่อสถานประกอบการ สถานที่ตั้ง จำนวนแรงงาน ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบ รวมทั้งทรัพย์สินที่ใช้ในการลงทุน เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์สำคัญว่าสภาพของแหล่งสารสนเทศเป็นเช่นไรแต่ละแห่งมีข้อมูลอะไรที่น่าสนใจ และนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ในอนาคตต่อภาครัฐใช้พิจารณาประกอบการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อภาคเอกชนในการตัดสินใจร่วมลงทุนหรือขยายการผลิต เป็นการประชาสัมพันธ์ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทยเพื่อให้หน่วยงาน สถานประกอบการ นายทุน สถาบันการศึกษา ได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่ได้

จัดเก็บรวบรวมเป็นระบบในรูปแบบเว็บเพจ ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็วทันต่อข่าวสารยุค ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาภาคธุรกิจให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่ให้บริการของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี
3. เพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป และทรัพยากรสารสนเทศของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรีในรูปแบบของเว็บเพจ (web page) และรูปเล่มเพื่อใช้ในการสืบค้นข้อมูลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี โดยการส่งแบบสอบถามถึงผู้บริหารโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมที่จัดตั้งในจังหวัดชลบุรี จำนวน 228 โรงงาน (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2543) ในหัวข้อต่อไปนี้
 - 1.1 ชื่อนิคมอุตสาหกรรม
 - 1.2 ชื่อโรงงาน
 - 1.3 ชื่อผู้จัดการและกรรมการบริหาร
 - 1.4 สถานที่ตั้ง
 - 1.5 เบอร์โทรศัพท์
 - 1.6 เบอร์โทรสาร
 - 1.7 E-mail และ web site
 - 1.8 ประเภทกิจการของอุตสาหกรรม (ยึดเกณฑ์ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแห่งประเทศไทย : The Board of Investment of Thailand - BOI)
 - 1.9 สัดส่วนการลงทุน
 - 1.9.1 การลงทุนของผู้ถือหุ้นชาวไทย (ร้อยละ)
 - 1.9.2 การลงทุนของผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติ (ร้อยละ)
 - 1.10 ขนาดของโรงงาน/กิจการ
 - 1.11 ปีที่เริ่มก่อตั้งกิจการ

1.12 การขยายกิจการของบริษัทนับตั้งแต่เริ่มกิจการมา มีการขยายกิจการหรือไม่
รูปแบบการขยายกิจการ เช่น เพิ่มจำนวนแรงงาน เทคโนโลยีใหม่ ๆ ประเภทผลิตภัณฑ์ ขยายโรงงาน
กำลังการผลิตผลิตภัณฑ์เดิม

1.13 สัดส่วนจำนวนแรงงานแยกตามลำดับการศึกษา

1.13.1 ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา

1.13.2 มัธยมศึกษา หรือปวช.

1.13.3 ปวส. หรืออนุปริญญาตรี

1.13.4 ปริญญาตรี

1.13.5 ปริญญาโท

1.13.6 ปริญญาเอก

1.15 ระบบประกันคุณภาพ

1.16 เงินทุนจดทะเบียน และเงินลงทุนของกิจการ

1.17 ผลิตภัณฑ์และจำนวนที่ผลิต (ต่อปี)

1.18 การส่งออกต่อปี (คิดเป็นร้อยละต่อผลิตภัณฑ์)

1.19 สิ่งประดิษฐ์ของบริษัทที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

2. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรสารสนเทศของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม

ที่จัดตั้งในจังหวัดชลบุรี ในหัวข้อต่อไปนี้

2.1 ส่วนงานที่ทำหน้าที่จัดเก็บและให้บริการข้อมูลข่าวสาร

2.2 ผู้ดูแลรับผิดชอบบริการสารสนเทศ

2.3 บริการสารสนเทศ

2.4 ประเภททรัพยากรสารสนเทศ

2.4.1 สื่อสิ่งพิมพ์

2.4.1.1 หนังสือ

2.4.1.2 วารสารวิชาการ

2.4.1.3 นิตยสาร

2.4.1.4 รายงานการศึกษา/วิจัย

2.4.1.5 รายงานการประชุม/สัมมนา

2.4.1.6 สิ่งพิมพ์รัฐบาล

2.4.1.7 สิทธิบัตร

2.4.1.8 เอกสารมาตรฐาน

2.4.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

2.4.2.1 ฐานข้อมูลที่พัฒนาขึ้นใช้เอง

2.4.2.2 ฐานข้อมูลที่ตีพิมพ์/ออนไลน์

2.4.2.3 อินเทอร์เน็ต/อินทราเน็ต

2.4.3 สื่อโสตทัศนอุปกรณ์

2.4.3.1 วีดิทัศน์

2.4.3.2 เทปเสียง

3. รวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม คือ สถิติโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนในภาคตะวันออกประจำปีของศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคตะวันออก ทำเนียบผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมประจำปีของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และรายงานประจำปีของแต่ละบริษัท

4. รวบรวมข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เว็บไซต์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และเว็บไซต์ของนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ

5. พัฒนาฐานข้อมูลแล้วนำขึ้นให้บริการในรูปแบบ "เว็บเพจ" บนอินเทอร์เน็ต โดยใช้โปรแกรมฟรอนท์เพจ (FrontPage) เมื่อพัฒนาเสร็จสมบูรณ์แล้วนำไปจัดเก็บไว้ที่เว็บเซิร์ฟเวอร์ (web server) ที่ <http://www.lib.buu.ac.th>

ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการวิจัย ดังนี้

1. ทำให้ทราบสภาพของแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่มีให้บริการของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี
2. เป็นแหล่งชี้แนะทรัพยากรสารสนเทศของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรีเพื่อเป็นแนวทางในการแลกเปลี่ยน และใช้ทรัพยากรสารสนเทศร่วมกันได้
3. เป็นศูนย์รวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรีบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์

4. เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อใช้อ้างอิงเกี่ยวกับภาคธุรกิจในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรีสำหรับ นักวิจัย นักวิชาการ นักลงทุน สถานประกอบการ สถาบันการศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สารสนเทศ หมายถึง ความรู้ เรื่องราว ข่าวสาร ข้อเท็จจริง ข้อมูล ที่มีการจัดเก็บไว้ อย่างเป็นระบบไว้ในสื่อต่าง ๆ หลากรูปแบบ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศนวัสดุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดสารให้ผู้อื่นรับทราบด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง และใช้ประโยชน์ได้ตามความต้องการ หรือเพื่อใช้ในการสื่อสารและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนบุคคลและสังคมในรูปแบบสื่อต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น
2. แหล่งทรัพยากรสารสนเทศ หมายถึง สถานที่รวบรวมทรัพยากรสารสนเทศ ข้อมูล ข่าวสารเพื่อการศึกษาค้นคว้า วิจัย ความเพลิดเพลิน จรรโลงใจ โดยอาจจัดให้บริการในห้องสมุด หรือสถาบันบริการสารสนเทศที่เรียกชื่ออื่น ๆ
3. ทรัพยากรสารสนเทศ หมายถึง สิ่งที่เป็นที่กักความรู้ เรื่องราว ข้อมูล หรือข่าวสารอาจอยู่ในรูปวัสดุตีพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ หรือวัสดุไม่ตีพิมพ์ เช่น แถบวีดิทัศน์ แผ่นบันทึก ภาพนิ่ง เป็นต้น ตลอดจนปัจจุบันรวมถึงข้อมูลในข่ายเครือข่ายคอมพิวเตอร์ด้วยเช่นกัน
4. ห้องสมุด หรือมุมความรู้ หมายถึง ส่วนงานที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี
5. ฐานข้อมูลภายใน (in - house databases) หมายถึง ฐานข้อมูลที่บริษัทหรือหน่วยงานสร้างขึ้นใช้เอง โดยบันทึกอยู่ในดิสก์ (disk) ซีดีรอม (CD-ROM) หรือระบบแลน (LAN-local area network)
6. ฐานข้อมูลซีดีรอม/ออนไลน์ (online databases) หมายถึง ฐานข้อมูลที่เรียกใช้และสืบค้นผ่านระบบโทรคมนาคม และโปรแกรมที่เชื่อมโยงและติดตั้งระหว่างบริษัทของท่านกับผู้ให้บริการสารนิเทศจากภายนอก เช่น สถาบันบริการสารสนเทศเชิงพาณิชย์ หรือผู้ขายข้อมูล
7. นิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี หมายถึง เขตพื้นที่ดินจัดสรรในจังหวัดชลบุรี สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม ให้เข้ามารวมอยู่ในบริเวณเดียวกันเป็นสัดส่วน โดยรัฐบาลจัดตั้งอำนวยความสะดวกทั้งในการคมนาคม และสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบการกำจัดน้ำเสีย โทรศัพท์ และการไปรษณีย์โทรเลข เป็นต้น พื้นที่ตั้งโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมนี้มีทั้งที่จัดตั้งขึ้นโดยภาครัฐบาลกับภาคเอกชนซึ่งในแต่ละนิคมอุตสาหกรรมจะประกอบด้วย
 - 7.1 เขตอุตสาหกรรมทั่วไป หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม

7.2 เขตอุตสาหกรรมส่งออก หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบ การอุตสาหกรรมและกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม เพื่อส่งออก ผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

8. ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ประกอบกิจการโรงงาน บริษัท ด้านการผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ตามลักษณะ กิจการ ของโรงงาน บริษัท รวมทั้งงานบริการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี

9. ผู้บริหารโรงงาน หมายถึง ผู้จัดการฝ่ายบุคคลของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรี

10. ขนาดของโรงงาน หมายถึง ขนาดของพื้นที่ จำนวนเงินลงทุน จำนวนเครื่องจักร จำนวนคนงาน และรายได้จากผลผลิต อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน โดยแบ่งเป็น 3 ขนาด ดังนี้

10.1 อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ (large or heavy industry) หมายถึง อุตสาหกรรมที่มี ทรัพย์สินมากกว่า 100 ล้านบาท จะมีเจ้าของกิจการคนเดียวหรือหลายคน หรือเป็นบริษัทมหาชน มี คณะกรรมการดำเนินงาน บุคลากรนั้นจะใช้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทักษะเฉพาะทาง เช่น วิศวกรระบบ วัดและควบคุมทางอุตสาหกรรม นักเคมีวิเคราะห์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก มี คนงานตั้งแต่ 200 คนขึ้นไป แต่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่บางประเภทอาจพัฒนาใช้เทคโนโลยี โดยใช้ เครื่องจักรอัตโนมัติทำงานแทนคน จึงมีคนทำงานน้อยลง เช่น อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ อุตสาหกรรม เคมีภัณฑ์ เป็นต้น

10.2 อุตสาหกรรมขนาดกลางหรืออุตสาหกรรมเบา (medium or light scale industry) หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีทรัพย์สินตั้งแต่ 51-100 ล้านบาท ดำเนินการโดยเจ้าของคนเดียวหรือหลาย คน มีคณะกรรมการดำเนินงาน ใช้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง จำนวนแรงงาน 50-199 คน เช่น อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

10.3 อุตสาหกรรมขนาดเล็กหรือขนาดย่อม (small scale industry) หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีทรัพย์สินต่ำกว่า 50 ล้านบาท ระบบการทำงานอาจจะมีคณะกรรมการหรือไม่ก็ได้ มักจะดำเนินการโดยเจ้าของคนเดียว จำนวนแรงงาน 10-49 คน ได้แก่ อุตสาหกรรมของเล่นเด็ก อุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง อุตสาหกรรมเครื่องสำอาง เป็นต้น

11. อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ใหญ่ที่สุดในโลกประกอบด้วยเครือข่าย คอมพิวเตอร์เน็ตเวิร์กมากมายต่อเชื่อมโยงกันทั่วโลกเพื่อมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกัน

12. เว็บเพจ หมายถึง หน้าจอแสดงจอร์ายละเอียดต่าง ๆ ของเว็บไซต์โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคตะวันออก มีลักษณะเป็นสื่อผสมและเอกสารในหน้าหนึ่ง ๆ ก็สามารถเชื่อมโยงไปยังหน้าอื่น ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องและสามารถกลับมาหน้าเดิมได้โดยการเชื่อมโยงแบบไฮเปอร์เท็กซ์ซึ่งจะเป็นรูปภาพ ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University